Anul III. — Nrul 24 Prețul unui exemplar 4 Lei. Timișoara, 9 Iunie 1929

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub președinția D-lui Prof. A. C. CUZA

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:
ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Ce zic țăranii noștri

Gazeta „Cuvântul Satelor", crisă de țărani bănățeni, cari conână aici au sprijinit politica artidului „național-țărănesc", aduce o obiectivă critică actualului guvern, într'un articol semnat cu pseudonimul „Semiton".

Reproducem în întregime acest articol apărut sub titlul: După 7 luni de guvernare", apărut în No. 23 din 1 Iunie c. pentru a arăta ce zic prietenii partidului dlui Maniu, despre guvernarea actuală:

„Capra curtă a fost și curtă rămâne!" a zis-o fratele Ulveș, într'un număr trecut, și „cine-a bătut parul strâmb, strâmb rămâne", zicem noi, cei dela sat, iar un vechiu proverb românesc ne spune că, la lauda mare să nu ne ducem nici odată cu sacul cel mare'. Acestea nu le zicem numai așa, de foaie verde, ca să bârtim sau să facem opoziție, ci le spunem pentru că ne doare rău, căci am pățit-o mereu și o spunem deschis, după șapte luni de guvernare a partidului pe care noi l'am adus la cârmă. Soarta noastră, a celor dela sat, cu nimic nu s'a îmbunătățit.

Ni-se va răspunde că, „lemnul nu se doboară dintr'odată". Este drept, recunoaștem, dar știm și aceia că, „ziua bună se cunoaște de dimineață".

Situația economică în care ne zbatem n'o mai putem suferi. In zece ani dela unire, criză de bani mai mare ca acum nu am cunoscut. Produsele noastre agricole: cereale și vitele sunt fără preț, și nici așa nu le cumpără nimeni. Grâul nu-l cumpără nimeni, nici cu 700 lei maja metrică. Vitele de asemeni. Speculația este tot așa de neomenească, ca și mai înainte. Cămătăria ne jupoae ca în codru. Banii pe împrumut numai cu dobânzi grele și cu intabularea pământului putem căpăta. Industria și comerțul încă stagnează. Ce amar avem de vândut noi, țăranii, nu cumpără nimeni, în schimb, ce avem noi de cumpărat, tot mai scump cumpărăm. Impozitele s'au mărit, taxa pe succesiuni, timbre, etc., asemenea.

Lipsa de lucru și plata slabă a muncitorilor, îngroșează mereu ceata șomerilor, muritori de foame, Situația slujbașilor publici n'a fost până acum de loc îndreptată, iar unele foi scriu, că devotații guvernului au găsit plasamente rentabile. Se vestește că se vor face economii bugetare, dar ministerele înființate în plus, nu s'au desființat încă. S'a înființat pe lângă președenția consiliului ceva nou: o direcțiune militară. In loc de economii, risipă. Imprumutul în jurul căruia s'a făcut atâta zarvă, s'a topit. Stabilizarea leului e numai pe hârtie, căci noi, nevoeșii dela sate nu simțim nimic mai bine.

Banca Națională a urcat dobânzile și dacă ne lipsesc bani dela bancă, o să plătim cămătă mai mare.

Agricultura țării să zbate în mizerie. După șapte luni nici o lege nu s'a votat pentru a o scoate la locul care i se cuvine. S'a votat o duzină de alte legi, cari sunt de a doua mână, iar pentru plugărime nu s'a făcut nimic. Revizuirea reformei agrare, făcută atât de porcească a lui Constantinescu-Porcu de tristă memorie, d. Ion Mihalche, ministrul țăranilor, nu o poate îndrepta, par'că ar fi a cincea roată la carul guvernului. In această stare de plâns se află bilanțul economiei noastre plugărești.

Să vedem bilanțul politic.

Ca plugari, n'ar trebui să facem politică militantă. Dacă acest păcătos politicianism se face numai pe umerii noștri gârboviți, suntem nevoiți să-l demascăm și să ne apărăm contra lui. Consiliile comunale și județene să disolvă dela un capăt la celalalt al țării cu motiv și fără motiv valabil, pentru a se pune în locul celor înlăturați și cari au fost aleși de săteni, partizani ai guvernului, recrutați de multe ori din pleava satelor. Camere agricole, consilii județene și comunale, să disolvă și alegerile se amână mereu ca să domnească consiliile interimare. **Unde sunt nereguli la primărie, notariate, conduse de oameni de ai prefecților, sau de ai deputaților regimului, nu se înlătură nici chiar de s'ar face apel până și la înalta Regență** (cazul dela Berzovia).

In cabinetele domnilor miniștrii, fără a fi protejat de vre-un domn deputat, ca să-ți dai vre-o jalbă, nu poți străbate ca și până acum.

Bacșișul a rămas bacșiș. Intervenționalism la fel Jandarmii sunt tot aceiași, notarii tot cari au fost. Domnii sunt tot atâția. Birturile s'au mai înmulțit. Sărăcia crește mereu. Fraudele și hoțiile banului public n'au scăzut. Trenurile tot mai deraiază...

Atunci cei cu legalitatea? Cei cu dreptatea? Sau au murit și ele odată cu regele Matei?

Acesta este bilanțul de 7 luni de guvernare a unui regim democrat. Vom mai aștepta încă șase luni, dar nise teamă că tot mai tare ni-se va întări credința, că ziua bună se cunoaște de dimineață și „capra tot curtă va rămâne". Dar putea-vom aștepta încă șase luni?

Semiton.

„Triunghiul albastru"

Onorabilele doamne din elita românească a Timișoarei, care formează comitetul societății „Triunghiul albastru", pentru Banat, merită omagiile noastre de recunoștiință și lauda noastră pentru nobleța sufletească, cu care sunt înzestrate. Adânc mișcați de jertfele pe care s'au angajat a le aduce pentru ajungerea scopului creștinesc, cuprins în programul lor, sacrificându-și comoditatea și liniștea, în aceste timpuri de trândăvie și lux, Le exprimăm admirația și omagiile noastre pe această cale. Bunul Dumnezeu le va răsplăti bunele intențiuni izvorâte din cel mai sublim sentiment de caritate creștinească.

Nu putem însă trece cu vederea unele greșeli, — după părerea noastră, — ce s'au strecurat în formele externe de manifestațiuni ale „Triunghiului Albastru" fără a le evidenția și fără a ne exprima părerea asupra lor.

Insigna societății este un triunghiu albastru, întors cu un colț în jos, peste care trece o linie orizontală, provăzută cu o inscripție. Acestui semn, dacă îi mai adăugem două linii la fel, va reprezenta exact „Mogen Dovid"-ul, adecă steaua jidovească, ce se vede pe sinagogi și care este insigna jidovismului internațional, în lupta sa ascunsă pentru distrugerea creștinismului.

Insigna „Triunghiului Albastru" mai conține și o mică cruciuliță, de aceea, hai să zicem, că asemănarea sa cu steaua jidovească este o nenorocită coincidență.

Societatea Triunghiului Albastru", primește în sânul ei de **membre externe, și femei sau fete născute din neamul lui Iuda.**

Incă o nenorocită „coincidență", când societatea se chiamă: creștină.

Membrele societății sunt obligate a purta o uniformă, ce se compune dintr'o bluză albă și o fustă albastră. Exact steagul jidovesc!

Să zicem, că ar fi a treia nenorocită „coincidență".

Acestea ar cam forma formele externe, ce ne-au pus pe gânduri.

Mai sunt încă și două întrebări pe care le punem, fără a aștepta vre-un răspuns. Și anume:

1. Dacă, întâmplător, nu ar fi fost societatea patronată de A. Sa Regală, Principesa Ileana, oare și atunci ar fi grăbit doamnele noastre să se înscrie în această societate?

2. Este la loc, de a se face operă de caritate creștinească, cu bani ceruți dela jidani?

Iată ce am avut de spus, ca adevărați cuziști.

Respectuos rugăm pe preastimatele noastre doamne române și creștine, să ne scuze, că am fost puțin cam prea sinceri. Acesta este un vechi obiceiu caracteristic al cuziștilor, îngrijorați foarte de starea mizerabilă în care a ajuns poporul nostru creștin, din cauza iudaismului parasitar și acăpărător.

Sentimentul nostru de demnitate cavalerească, față de preafrumoasele și preaamabilele noastre române, ne obligă a le arăta eventualele greșeli în care ar cădea.

Prin publicarea acestor rânduri ne-am achitat de o înaltă datorie, ce o avem față de „sexul frumos" creștinesc, pe care l'am admirat și adorat totdeauna. Nu mi-a fost intenția de a mă pune pe picior de războiu cu doamnele noastre. Ferească Dumnezeu!

A. Tieranu

Contribuții

la demascarea ființiei și secretelor Franc-masoneriei

de: **Romulus Damian**

(Continuare).

Menținem afirmația dela început că prima lojă adevărată a fost înființată sub denumirea „Mircea Rosetti" la 8 Iunie 1866 la București, de vestitul francmason Adolf Cremieux, cu concursul marelui filosemit C. A. Rosetti, căruia Adolf Cremieux îi comunică în absolută discreție că Alianța israelită din Paris, — fondată tot de Cremietux la 1863, — știe positiv că nu peste multă vreme Rusia fiind încurcată într'un războiu cu Turcia, să oferă României prilejul de a se proclama „independentă" **cu condițiunea că toate dorințele jidanilor din România să fie îndeplinite de către capul țării și guvernul român.** C. A. Rosetti, în calitate de prieten intim cu Ion C. Brătianu comunică acestuia știrea după plecarea lui Cremieux din România, sfătuindu-l a întoarce pagina în privința acordării de drepturi jidanilor, lucru ce s'a și întâmplat după o prealabilă consfătuire cu M. Cogălniceanu și Dumitru Brătianu.

D-l col. I. T. Ulic, nepotul francmasonului ungur (?) Aulich György, — prim mare Superior în Masoneria de Rit Scoțian Antic și Acceptat, ce funcționează în România sub denumirea **„Marea Lojă Națională Română"**, într'o descriere apărută în revista polițienească și administrativă „PAZA", anul III No. 9—10, 1923, — revistă ce a binevoit a-mi pune la dispoziție savantul și eminentul nostru învățat Dr. N. C. Paulescu cărui exprim și pe carea aceasta sincerile mele mulțumiri, — vrea cu orice preț să ne facă să credem că Franc-masoneria din România de eri are o vechime cu mult mai mare și că ea a întrat în țară sub domnia lui Constantin Mavrocordat, prin orașul Galați, adusă de un oarecare italian cu numele Cara, unde acesta în unire cu 3 marinari italieni fondă prima lojă, iar a doua la Iași, Cara fiind și secretarul lui Constantin Mavrocordat, după d-l I. T. Ulic.

Cum nu ni se spune cine a fost acest Cara, ce profesea, ce rost avea în România, și dacă și el era marinar italian cum putea lipsi dela serviciul său? ba mai fiind și secretarul domnitorului Constantin Mavrocordat, pe care în treacăt fie zis istoria nu ni-l arată în remarcabilele raporturi cu Italia și italieni, mărturisesc fără regret că d-l Ulic, — recte Aulich, — m'a pus pe drumuri grele și la încercarea din care am învățat încăodată cât temeiu să poate pune pe afirmațiuni plămădite pentru interese isolate și scopuri invalide față de adevăratele interese a neamului și țării.

Negăsind nimic convingător, nici chiar în locurile pe care le cunosc și alții nu numai d-sa, neprimind nici un fel de confirmare sau negare din partea unor ilustre persoane cărora m'am adresat în cauză, convins că cunosc toate dedesubturile Francmasoneriei de eri și de azi dela noi, am rămas cu convingerea că d-l I. T. Ulic, avea tot interesul de a da culoarea ce superiorii d-sale au cerut la descriere. N'am găsit făcând parte din Franc-masonerie nici pe M. Cogălniceanu, nici pe Costache Negri, nici pe D. Bolintineanu, nici pe Nicolae Bălcescu și nici pe Simion Bărnuțiu părintele antisemitismului la noi, cum ne face să credem d-l Ulic. In schimb am găsit o întreagă droaie de jidani, în frunte cu vestitul antiromân Iuliu Baraș, venit din orașul Brody, din Galiția, secondat de Vaithofer, — tatăl generalului Artur Văitoianu, care în calitate de ministru de Interne după războiul pentru întregirea neamului a permis redeschiderea lojelor în România fără aprobarea consiliului de miniștri și mai presus de toate fără autorizația Augustului său Stăpân, nemuritorul rege Ferdinand I., permisiune despre care vom vorbi la locul său, — secondat de Brociner, de Borin și de alți cunoscuți jidani.

Am văzut steagul logii „Steaua Dunării" și este adevărat că a fost fondată la 7859, la 1 Iunie, la București, din inițiativa lui C. A. Rosetti și a doctorului Iuliu Baraș, jidan galițian. Dar pe cât de adevărat este că am văzut acest steag tot atât de adevărat e că **„Loja a fost înființată în cea mai desăvârșită discreție funcționând absolut neregulat și numai cu scopul premeditat și cu planul pregătit, cu consimțământul lui Ion C. Brătianu, de a complota pentru detronarea lui Alexandru Ion Cuza.** Chiar marele antisemit Mihail Cogălniceanu a fost acela care a deschis ochii Domnitorului Cuza asupra acestui cuib de comploturi, nu lojă franc-masonă, și chiar el a dat ordine poliției **să pună foc localului cuibului, care a ars în întregime.**

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Mișcarea culturală în Banat

Asociația culturală din Banat înființată la timpul său de către I. P. S. S. Patriarhul **Miron Cristea** la Caransebeș, și-a estins activitatea în anul 1926 și asupra județului Timiș-Torontal, fiind conducerea acestei secții reorganizată, prin adunarea generală din luna Martie a. c. când s'a ales în fruntea secției d-l Ministru **Sever Bocu** președinte, d-l Dr. C. Grofșorean vicepreședinte, ing. Ștefan Ardelean secretar general, Ștefan Vulpe directorul Căminului de ucenici, bibliotecar, Vasilie Disela șeful serviciului financiar al Primăriei, cassier, iară Comitetul de 5 s'a compus astfel: Dr. Anton Bogdan fost prefect, Grigore Ion deputat, Dr. A. Popovici - medic, redactorul Revistei Medicale, Dr. V. Popoviciu directorul școalei normale, fost vicepreședinte, membru activ în comitetul central al „Astrei“, și ing. Victor Vlad profesor la Politechnică, fost președinte al Asociației.

D-l **Sever Bocu** — cum era și firesc, și-a dat adesiunea la alegerea d-sale, impunând două condițiuni: că conducerea centrală a Asociației să fie mutată dela București la Timișoara, și că, gestiunea anilor trecuți să fie amănunțit controlată.

In consecință comitetul nou ales a compus un proiect pentru schimbarea statutelor Asociației, în sensul dorit de d-l Ministru **Bocu,** atât mai vârtos că, toată lumea din Banat nu înțelege rostul acestei divizări al mișcării, având secțiile județene deplină autonomie, iară conducerea centrală nu dispune de nici o atribuție specială, îngreunând numai toată activitatea secțiilor.

Concomitent s'a impus necesitatea de a studia — în comisiile speciale ale Asociației — chestiunea **Caselor Naționale** și a **Caselor Culturale** (un specimen pur bănățean, fiind aceste instituțiuni înființate esclusiv de către Prefecturile celor trei județe și pe banii comunelor noastre), având în vedere că, aceste instituțiuni — aproape 120 la număr, nu sunt supuse la nici un control din punct de vedere al gestiunii lor, și complect lipsite de o directivă culturală. In consecință comitetul este de părere că, și această mișcare atât de sănătoasă aci în Banat, trebue înglobată în programul Asociației, urmând închegarea unei legături mai strânse cu Casele Naționale. Pentru a face însă posibilă această colaborare, se impune necesitatea reglementării chestiunei prin legiuitorul, compunându-se un proiect de lege — în sensul acesta pentru a fi prezentat de către d-l **Ministru al Banatului** Corpurilor Legiuitoare.

Totodată s'a discutat în comisia industrială înființarea unei stațiuni de emisiune pentru radio, — cu unde mici, având astfel posibilitatea că, toată propaganda culturală să se facă pe această cale, stabilindu-se un contact viu permanent între Asociație și Casele Naționale și culturale. Iară în comisia financiară se lucrează la proiectul pentru înființarea unei tipografii mari, cu ajutorul esclusiv al comunelor, orașelor și al prefecturilor din Banat. Anume este contemplată inaugurarea unei societăți pe acții, însă cu escluderea semnatarilor particulari. Astfel numai comunele ar fi acționarii tipografiei, eliminându-se pe această cale orice influențe politice. Prin angajarea aceasta a administrației locale și comunale, s'ar asigura și trainicia tipografiei, având Asociația posibilitatea ca să tipărească revista **Banatul,** cumpărată dela ilustrul poet al Ardealului: A. Cotruș, și care revistă, în urma situației precare a finanțelor Asociației stagnează dela Ianuarie a. c.

La punctul acesta trebue să ne ocupăm cu partea economică a mișcării întregi, care problemă a dat naștere la discuții foarte aprinse între membrii Asociației și între aderenții **Astrei,** pretinzând unii prieteni personali ai d-lui **Goldiș** că, **Asociația Culturală din Banat,** menținută cu atâtea jertfe timp de șase ani, să fie simplaminte disolvată, contopindu-se cu secțiile Astrei din Banat. Cu regret trebue însă să constatăm că, Astra în ultimul timp nu a făcut nimica pentru cultura acestui Banat, deși **conform convenției încheiată între Astra și Primăria Timișoara — încă în anul 1927 — și aprobată de către fostul guvern Averescu, Centrala dela Sibiu încasează anual peste un milion Lei subvenție, din care sumă enormă s'a spesat pentru Banat** (vezi raportul anual al Astrei, înaintată adunării generale din a. c. în comuna Uliuc din Banat) zi și scrie: **Lei 100.000, pe când Asociației nu i s'a votat nici un ban subvenție,** — nici de către Primăria Timișoarei, nici de către Prefectura județului. Astfel aderenții sinceri ai **Asociației** nici că vor să audă de o colaborare ori contopire cu Astra, urmându-și mișcarea cursul ei firesc, **provocând o emulare sănătoasă între aceste două instituțiuni culturale,** care fapt la nici un caz nu poate să fie dăunător cauzei. Una este cert că, indolența proverbială a românului numai are cerc de activitate pe terenul vorbăriei goale, critici meschine, proaste, îndemnate de porniri subversive, dosnice, — tot atâtea semne ale inculturei noastre groaznice în care ne sbatem, — atuncia, când maghiarii prin **Kèzmüvelödesi Egylet,** a lor au ajuns până la Orșova, iară **Kulturamtul** șvabilor este respândit peste tot cuprinsul Banatului.

Coresp.

Pentru d-l Primar al orașului Timișoara

Având în vedere, că rugarea noastră adresată domnului prefect de poliție, de a opri exploatarea prostiei cetățenești de către o ghicitoare parisiană, nu a avut nici un efect, fiindcă individul cu placata de reclamă a ghicitoarei și astăzi se mai plimbă pe „Corso“, când circulă cea mai multă lume, — rugăm respectuos pe d-l Primar, să binevoiască a dispune cele legale, pentru a opri această afacere idioată jidovească.

*

Fabrica de pielărie a jidanului Deutsch, a concediat din serviciu pe un ucenic român, fiindcă n'a venit la lucru, în „Ziua Eroilor“.

Jidanul Deutsch amenință pe d-l Vulpe, directorul Căminului de Ucenici, pentru faptul, că nu a lăsat să vină ucenicul la lucru în ziua unei serbări naționale, când s'a legiferat repausul dominical. Deutsch spune, că românii din consiliul de administrație a întreprinderei sale, îl vor pune pe d-l Vulpe la punct.

Rugăm pe d-l Primar să binevoiască a dispune, că d-nii directori dela căminurile de ucenici să nu mai permită ucenicilor să lucreze în zile de repaus dominical.

*

Se zice, că în atelierul modistei jidoavce Szüsz, din pivnița palatului Löffler, lucrează 30 fete creștine, într'un local neigenic. Aceste fete sclave lucrează în permanență, fără a respecta repausul dominical.

D-l prim-medic al orașului ar putea descinde în pivnița aceasta, pentru a constata, dacă acest local corespunde din punct de vedere igienic scopului pentru care este utilizat.

*

Zilele trecute am avut rara fericire de a vedea niște vaci păscând în mijlocul orașului, în fața „Banației“. Admirabilă priveliște. Ne-am gândit, că oare n'ar fi bine să se aducă și oile lui Vidrighin, să pască prin parcurile noastre, în jurul măgarului viteaz, care acum un an a bătut pe măgarul d-lui Dr. Teleguț.

Opriți, d-le Primar, pășunatul în mijlocul orașului, chiar cu riscul să se supere d-l Vidrighin, președintele „Camerei Agricole etc., pe d-voastră. Dacă nu faceți acest lucru, să știți, că mâine-poimâne veți avea plăcerea să vedeți păscând în parcul din fața Primăriei, gâștile „cușer“ ale celor 200 familii jidovești fugite din Basarabia și colonizate la noi.

Zău așa. **A. T.**

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Rubrica învățătorului

Locuințele învățătorilor

Invățătorii, acestor vremuri, cari se strecurară prin greutățile vieții ca orice muritori de rând și dela care se cer atâtea jertfe, întru luminarea și binele generațiilor de mâine, sunt puși de multe ori în situația de a se vedea la un moment dat, fără nici un adăpost, fără un loc, unde să-și poată odihni și ei oasele ca orice om.

Convinși poate de idealul sfânt, se înghesuiesc într'o cămăruță mică, până când mâine-poimâne vor fi nevoiți să se strecoare, ca unii ce nu au dreptul de acoperământ, ca unii ce-și are soarta: **„Catrafusele dea spinare“.** Omul acela, căruia i-se cere să cunoască copilăria și cunoscând copilăria să-i canalizeze activitatea în sfera tendințelor și pornirilor sale bune, să n'aibă dreptul la un adăpost?

Omul acela, căruia i-se cere să stea ziua întreagă în mijlocul copilașilor, în aerul închis din clasă, unde își primejduiește sănătatea, să nu i se dea decât prilejul de a se frământa, la gândul, că unde își va putea găsi locuință?

Omul, căruia i se cere o inimă curată, fără nici un sentiment josnic și împrejurul lui să nu prăștie decât iubire și pace, i-se lase regretabila situație de se muta din lună în lună, ca o riașul fără noroc?

Un alt funcționar din mu comune, care se ocupă cu co tul proceselor-verbale își cap mai în totdeauna din fondu **„neprevăzute“** locuință și înc zit, dar învățătorii n'ajung p acolo să se bucure de așa ce

Sunt mulți cari mai pun și p dică în căpătarea unei locui pentru învățător, crezând prin aceasta satisfac interes personale sau considerentele litice, zădărnicind activita extrașcolară a învățătorilor.

Se înțelege, că învățătorul riginte se bucură necondiți de locuință și încălzit, pe câ ceilalți colegi ai lui sunt nev a umbla din casă în casă du odaie, eventual și hrană, când în sat se găsesc de mu ori locuințe, care se întrebu țează în alte direcțiuni, închiri du-se pentru birturi sau mai s în ce întreprindere.

Să dai posibilitatea unui bi să-și întindă ghiarele alcooli și distrugătoare, pentru o su oarecare și să lași învățător fără adăpost, e lucru destul dureros!

Gândul nostru se îndreap tot către acei ce-au pricepu deajuns rostul școalei, în mij cul poporului, ca sprijinito noștri direct, în lupta noast pentru existență.

O măsură de a pune la disp ziția învățătorilor locuințele cesare, v'a aduce în multe pă ameliorarea situației critice, care se găsesc unii învățători.

Pe lângă construcția atât școli, ar trebui să se clădească și locuințe pentru învățători.

Sunt sate și comune, care p sedă locuințe de felul acesta, trebuințate în chipul pomenit s'ar putea foarte bine servi locuință pentru învățători, ce ce ar fi un lucru firesc și la loc lui.

Comitetele școlare ar put prevede, pe lângă altele un mi fond din care să se plătească cameră, pentru tinerii învățăto necăsătoriți. Când se fac atâte lucruri bune, de ce n'am face pe asta, când nu-i așa de gre și când are frumosul scop a as gura și încuraja tinerii învăță tori, cari sunt la începutul cari rei lor.

Dând viață acelora care pr povăduiesc în școală, dăn viață însăși școalei de care aven nevoie.

Cu alte cuvinte, pentru asigu rarea învățătorilor ar fi:

1. Să se construiască locuin pentru învățători.

Sub toată domnia lui Cuza Vodă franc-masonii fură foarte deaproape supraveghiați, din care cauză unii dintre ei, ca C. A. Rosetti, G. Romalo, Manolache Costache Epureanu, Ghică Comănișteanu, Dr. Iulius Baraș și Borin părăsiră țara, iar alții ca Cesar Boliac, Zaharia Boerescu și Dumitru Brătianu rupseră orice legătură cu Franc-masoneria, **devenind nu numai cei mai înfocați combatanți dar cerură neadormită supraveghere asupra manevrărilor oculte,** cum a făcut Cezar Boliac în primul congres al Presei române ținut la București în 1871.

După plecarea Domnitorului Alexandru Ion Cuza din țară, C. A. Rosetti reîntorcându-se dela Paris cu noui instrucții dela Cremieux și de la loja „Marele Orient de Franța“ dimpreună cu franc-masonul jidan Armand Levy din București să meargă la ministerul de Interne, M. Cogălniceanu, în numele „Alianței israelite Universale“ întrebând când are de gând să dea deplină sa ocrotire asupra jidanilor, potrivit cu cele hotărâte de Cameră. La această întrebare, M. Cogălniceanu, punându-și mânile în buzunar, a răspunc cu următoarele cuvinte, — pe care le reproduc întocmai pentru toți românii ce își scot sufletul și inima la vânzarea jidanilor cum aceștia își scot marfa în șatră de Târg, dar mai ales pentru notesul d-lui Vaida care să bate în piept la orice ocazie de dragul șefilor dela Maramureș, Blank și Comp.: — **„Nu cunosc alianța israelită“. Ea nu face, și nu va putea face, parte, din acele puteri garante care au dreptul...**

Imediat după cunoașterea acestor declarațiuni istorice crescuse mult curentul antisemit existent și bine întins în tota țara, și rabinul M. Antoniu Levy din București numai cu multe greutăți putu fi salvat din mânile populației indignate de tonul său arogant depus în cabinetul marlui român M. Cogălniceanu, în numele Alianței israelite Universale.

In urma acestor evenimente lojele sever oculte franc-masone s'au pus pe lucru greu spre a răsturna guvernul prezidat de Beizade Mitică Ghică, M. Cogălniceanu cunoscând intrigile și ponegrirele pornite din capul lui C. A. Rosetti, Levy și Baraș, a răspuns dând ordine telegrafice prefectului de Bolgrad (Cetatea Albă) **să adune imediat pe toți jidanii într'o colonie și apoi să-i trimită la munca câmpului sub pază bună, și apoi o circulară către toți prefecții din țară cerând imediata oprire a invaziei jidanilor la sate, interzicerea de a fi crâșmari și confiscarea Brevetelor de Beuturi alcoolice din mâna jidanilor.** Iată cum a înțeles M. Cogălniceanu să lucreze pentru apărarea românilor și pentru **demnitatea națională.**

La 15 Maiu 1871 a fost fondată o lojă germană sub denumirea „Zur Brüderlichkeit Oberdienste“ Gross-Loge aus Hamburg, cu consimțământul tacit a regelui Carol I, spre a combate planurile ascunse a Marelui Orient de Franța, pe care defunctul rege le considera îndreptate și împotriva Sa, ce nu era cazul, dat fiind legăturile secrete între Loje, **lucrând pentru unul și același scop: „Formarea marelui imperiu judaic“.** Această loje fu după ani de zile desființată chiar din ordinele protectorului regelui Carol, iar membrii au întrat în existentele loje oculte.

La 1877 când România să găsea în războiu cu Turcia presa jidănească din țară și din străinătate, începe o violentă campanie **împotriva României,** pe chestiunea jidanilor, **potrivit cu ordinele Franc-masoneriei din Paris,** care apoi a fost reprezentată la congresul de pace din Berlin de franc-masonii Adolf Cremieux și Wadington francezi jidani, lordul Beaconsfield, jidan englez și franc-masonul rus prințul Gorciakoff. Reprezentanții celorlalte puteri, Bismark (Germania), Andrassy (Austro-Ungaria), de Corti (Italia), Șafvet-Pașa (Turcia), M. Cogălniceanu și Ion C. Brătianu, — **care părăsise lojele în anul 1876,** — nu erau franc-masoni.

Să știe că la acest congres de pace România a pierdut cele județe basarabene, retrocedate României la 1856, grație atitudinei franc-masonilor Beaconsfield Wadington, — care lucrau în înțelegere cu Cremieux, — și a rusului Gorciakoff, iar Andrassy a fost cumpărat cu mandatul ce s'a dat în Bosnia și Herțegovina împăratului de pomină Frantz Iosif I.

In lipsa lui M. Cogălniceanu și a lui Ion C. Brătianu, ministru de Interne fiind C. A. Rosetti, acesta autoriză redeschiderea lojii „Steaua Dunării“. Câteva zile după redeschidere Bucureștii fu inundat de o broșură, semnată de Nicolae Cretulescu, în care să cerea românilor renunțarea la cele 3 județe basarabene pentru dobândirea de teritoriu în Dobrogea. **Cum la Berlin nu se știa încă care va fi rrsultatul definitiv al congresului, când această broșură fu aruncată cu furca Bucureștenilor, și cum câteva zile du-**

2. In satele care se află locuințe foste confesionale sau de întrebuințare sătească să predea ca locuință învățătorească.

3. Comitetul școlar să aibe dumoasa grijă a plăti din fondurile comitetului câte o odăiță pentru învățătorul necăsătorit. Și cu aceasta se va pune în bun capăt, crizei de locuințe, pentru învățători.

Gheorghe Atanasiu.

Ocrotirea orfanelor războiu, în Timișoara

Centrala ocrotirei orfanilor de războiu din București, prezidată de doamna Olga Sturza, având ca prezidentă regională pentru Banat pe d-na general Ștefănescu, din București, a hotărât deschiderea atelierului „Principesa Elena“ din Timișoara, unde erau să fie grijite patruzeci de minore orfane de războiu.

La 1 Iulie c. se desființează și orfelinatl din Ghiroc, unde Statul a dat o moșie în întindere de 100 jughere, pentru întreținerea acelor orfelinate.

Această moșie este administrată de un ungur oarecare, care se poartă necuviincios față de actuala directoare a orfelinatului din Ghiroc.

Va se zică, se desființează orfelinatele, dar moșia rămâne și mai departe, pentru a se susține din veniturile ei, orfelinatele inexistente.

Să mai zică cineva, că la „Ocrotirea orfanilor“, nu dominează cea mai perfectă cinste și ordine.

Patruzeci de fete minore, „desfrânate“ dela atelierul „Principesa Elena“, — dacă nu se va îngriji orașul de ele, — vor fi aruncate în brațele comercianților de carne vie, jidani, cari de sigur cea apucă ocazia pentru a le „comercializa“ în înțelesul talmudului lor satanic.

Cea mai barbară impietate față de memoria eroilor căzuți în mi luptă, pentru apărarea averilor noastre, cei, cari am rămas viață. Cea mai grozavă lovitură, dată sentimentului patriotic, când apărătorii țării de mâine, văd în ce hal ar putea ajunge copii lor, în cazul, dacă vor idea în luptă.

Toată lumea bănuește, că în rul ocrotirii orfanilor de războiu se comit lucruri necurate și publicul nu știe, ce se întâmplă milioanele, ce le pune anual atul la dispoziția acestui scop.

Rugăm pe d-l Primar al orașului nostru să se îngrijească d-sa acești nenorociți copii, pe doamnele mari din Bucu-

reștii îi „desființează“, fără a judeca că în ce mizerie îi aruncă.

Ar fi bine, dacă d-l consilier agricol ar raporta ministerului, că moșia din Ghiroc nu mai servește scopul pentru care s'a desemnat și pământul devenit liber s'ar da îndreptățiților la împroprietărire, cari nu au fost împroprietăriți până acum. Să se controleze exact, ce se face cu venitul acestei moșii. Cine beneficiază de el?

Vom reveni.

Din viața satelor noastre

Silagiu. Duminică în 26 Maiu a. c. a fost omorât în pădurea Dumbrava banditul Gheorghe Tisan. Banditul de mult timp a fost găzduit ca camarad, de pădurarul Valeriu Olariu păzitorul cantonului Dumbrava, dar fără să dea vreo lovitură satului nostru. Banditul a fost împușcat de către feciorul pădurarului Olariu.

Banditul a stat mort în pădure 4 zile până s'a terminat cercetările, după autopsie a fost înmormântat în cimitirul din loc, prin oamenii de serviciu ai comunei, care în loc de doliu au tras o strajnică beție în cât era, cât pe aici să se omoare ei între ei. Pentru ultima zi a vieții, banditul a tras un chef de veselie trăgându-i la ureche muzica din parcul din Buziaș.

Intreaga familie a pădurarului Olariu stau sub cercetare, s'a descoperit lucruri mari, acest bandit a legat acum câțiva ani pe pădurarul Trifon Rămneanțu păzitorul cantonului Gailenca, jefuindu-l de bani. Pădurarul Olariu ar fi declarat că în tot timpul cât a durat cercetările cu jaful dela Rămneanțu, banditul ar fi stat închis în podul locuinței sale, dar cercetările urmează, se svonește că banda lui Tisan ar fi mai mare.

— In ziua de 28. V. a. c. și-a găsit moartea prin strangulare la viia din Silagiu locuitorul Nicolae Ganea din Buziaș, în etate de 70 de ani, motivele ar fi din neînțelegeri familiare.

— In ziua de 1 Iunie c. necunoscuții au intrat în locuința locuitorului Simion Știrban, nefind nimeni acasă, au descuiat toate ușile, dar nefurând nimic, găsind bidoanele cu unsoare, au luat unsoare și au uns toate zidurile din curte, toate hainele de prin dulapuri, obiectele din curte, în butoaiele cu vin, cu un cuvânt n'a mai rămas nici unsoare, dar nici în casă nimic nemurdărit de unsoare. Cercetările urmează.

Nicolae Borca

Economice

Lucrări în timpul verii

După cea mai dezastruoasă iarnă, care fără de milă a înjumătățit stupii noștrii, nădejdile nu mai pot fi cele dorite, căci puținii stupi rămași de sigur s'au pomenit slăbiți în timpul înfloririi rapiței și astfel roitul și culesul mierii îl poate aștepta abea în luna Iunie. Perderile îndurate le vom putea repara abea și poate că numai în această lună.

Cazurile răslețite în diferite regiuni par a ne spune că perderile se datoresc în mare parte gerului cumplit și de o durată prea lungă, lăsând însă a se întrezări și vina stuparului, care nu s'a îngrijit să asigure căldura necesară unui stup, pentru a putea rezista gerului mare, iar pe de altă parte o greșală capitală s'a răzbunat de data aceasta și anume lăcomia și neprevederile noastre la storsul din primăvara anului trecut, căreia i-a urmat seceta cumplită, până la năpustiirea iernii nebănuite.

Un stupar bun nu poate să se atingă de averea unui stup, fără a-și aduce aminte de urmările lăcomiei la storsul anului trecut. Ploile de primăvară sunt vestitoarele unei recolte abundente, ce iarăși va ademeni lăcomia noastră, ori o neînfrânare de data aceasta poate deveni catastrofală, secerând ultimii stupi ce ne-a mai rămas.

Două chestiuni capitale să ne preocupe în lunile de vară. Inmulțirea stupilor și storsul rațional. Inmulțirea tratându-o în altă parte a monitorului nostru, mă voi mărgini la a doua chestiune tot așa de capitală, ba de data aceasta și mai importantă, storsul mierii. De sigur în raportul pierirei stupilor noștri din iarna trecută, oferta mierii va scădea și prețul se va urca. Comercianții mari din străinătate deja de acuma se pregătesc și se organizează a cumpăra din vreme mierea, până ce stuparul nu-și va da încă seama de valoarea ei reală din anul acesta. Ori acest fapt trebuie să ne indrituiască la cea mai mare atențiune. Nimic nu ne mai îndreptățește la jăfuirea stupului, căci știut este, că mierea aparține în primul rând albinei, care cu atâta trudă și-a agonisit-o.

Pentru a trage foloase de recolta ce ni se oferă, în primul rând suntem nevoiți să dăm stupilor, după putereae lor, faguri suficienți, ceeace cred că în anul acesta îi avem în abundență dela cei periți. Vom alege pe cei curați și neinfectați. Cari nu dispun de faguri ziditi se vor folosi de faguri artificiali, care va scădea puțin rezultatul culesului, dar cu toate astea câștigă la ceară.

Când și ultimul fag din magazină încep albinele a-l căpăci, numai atunci vom începe a stoarce acel stup. Din cuib este interzis cu desăvârșire storsul, ba cei mai mult, chiar și în cuib suntem obligați a lăsa două rame pline, cari și așa se vor conserva mult mai bine de cât în bidoanele noastre. Această cantitate o vom lua mai târziu, când stocul de miere necesar iernatului îl vom vedea asigurat. Deci mierea numai atunci o veți stoarce, când va fi căpăcită, care încă formează o garanție a hranei de prima calitate de iarnă, pentru cazul când vom fi nevoiți după o vară secetoasă să hrănim stupii și pentru a-i feri de dezastrul ce prea ușor ni se poate repeta.

Mierea o vom strecura din bidonul pus la mașina de stors, după ce vom lua cu o lingură materialele aruncate la suprafață, așezându-o într'un bidon mai mare, acoperit cu hârtie sau til, pentru a o feri de furnici, albine sau muște și o vom lăsa 15 zile pentru a se destila și a elimina materiile străine la suprafață, în urma căreia mierea va primi cea mai bună calitate.

Nu pot accentua îndestul, după cele pățite, că nu este rațional a vinde mierea înainte de toamnă, adecă după iernatul definitiv și când vom putea bine și cu precizitate socoti care este cantitatea ce o putem pune în vânzare, lăsându-ne și pentru hrănitul de primăvară a anului viitor. Aceasta să fie o dogmă sfântă dela care este păcat a ne abate și eu cred că verosimilitatea mântuirii stupilor noștri va crește cu cel puțin 50%. Deci nu numai ajutoarele ce le tot reclamăm dela guverne să fie preocuparea noastră, ci munca rațională. Acasta să fie baza muncii noastre și nu cerșitoria, care însușire rușinoasă ne pune în inferioritate față de albina muncitoare.

Lunile de vară ne mai impune să ne îngrijim și fagurii de ravagiile moliilor, timporându-i din când în când și așezându-i la distanță corespunzătoare unul de altul, în loc ferit de soare și unde îi bate și vântul.

O greșală capitală se observă în special la românii noștri și în faptul că dau prea multă dovadă de lipsa simțului de a fi organizați în cadrele unei Asociații. Ne chinuim de ani să înregimentăm în Asociația noastră a-ceastă branșă și aducem cele mai mari jertfe materiale, timp, bani și tot ce ne stă în putință și glasul nostru pare a suna ca a celui ce strigă în pustie. Cum, este o rușine sau neseriozitate a vedea împodobite grădinele preoților și învățătorilor noștri cu stupini, cari pe lângă foloasele reale, să mai îndemne pe țărani la un stupărit modern și rațional? Ori dacă se ocupă cu aceasta ramură nobilă, pentru care motiv stau departe de organizația noastră și nu caută să sporească rândurile celor puțini? Nu cumva jertfa de 100.— Lei la an este prea mare în raport cu importanța unei oragizațiuni atât de necesară chiar și din punct de vedere național? Oare mai multă importanță să aibe o organizație politică, în care deșertăciunile de toate soiurile ne ademenesc, de cât organizații de stupari, de cari nu sunt lipsite mai cu seamă țările din occident și fără de care stupăritul între împrejurările de azi nu se poate impune și nici nu-și poate justifica existența?

Intre preocupările noastre de vară, aflu necesar să amintesc și această chestiune prea importantă, pentru că acum nu resfață toată natura cu florile ei miraculoase, pline de nectar și bogății evaporate chiar din vina noastră, cari negligăm îmbrățișarea celei mai frumoase și nobile ocupațiuni, intenționând a-și da multă lume seama de imensele perderi naționale, ce sufere țara, datorite uricioasei noastre nepăsări. Literatura apicolă este foarte desvoltată și când parfumul florilor d primăvară vă va aduce aminte de modestele mele păreri, nu cruțați banul, cumpărați cărți apicole și am ferma convingere că anul viitor vă va găsi în societateta harnicelor noastre albine, dela care veți primi răsplata binemeritată, făcându-vă a regreta perderile timpurilor păsuite.

Deie bunul Dumnezeu ca apelul meu pornit din o inimă curată și sinceră de stupar să-și afle ehoul dorit, iar organizația să o vedem mărită cu cadre noui și nimate, mai animate de cât cele de până acuma.

Ciunga.

S'a scumpit tutunul. Guvernul, văzând, că socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg, a fost silit a urca din nou prețul tutunului și al țigaretelor.

S'a urcat prețul numai la tutunul prost, pe care îl fumează țăranii, iar cel „fin“ a rămas cu prețul neschimbat.

Până acum nici o singură socoteală făcută în opoziție nu s'a potrivit d-lui Maniu, cu cea dela putere.

---

această întâmplare congresul în Berlin își termină lucrările pierderea județelor basarabe, resultă în mod incontestabil Franc-masoneria pusese la cale est act mișelesc.

La 1880 Constantin Moroiu, epotul profesorului Constantin oroiu, fondă loja „Marea Loa Națională Română“ în unire jidanul Max Lustgarten, care ai târziu formase ordinul nirna“ cu membrii în majorite covârșitoare jidani.

Cum între franc-masoneria din rile latine și anglo-saxone conuară certurile, începute la 870, pe chestiunea cine să diriże Europa din punct de vedere olitic, financiar și economic, onstantin Moroiu pusese loja sub obedienta „Marelui Orit de Italia“, păstrând Ritul coțian Antic și acceptat până ziua de azi. Dela această dată em și în România veche două stemuri de Masonerii, Sistetul celor din Franța, care proagă urbi et orbi ura contra reștinismului. lucrând pe toate căile posibile și imposibile pentru realizarea învățăturilor criminale din TALMUD, de a răzbuna pe IEHOVA subjugând pe „goimi“ (creștini) de a grăbi formarea marelui imperiu judaic, și sistemul celor din Anglia cu Ritul Scoțian Antic și Acceptat despre care am vorbit în alt capitol, **și care nu diferă întru nimic din punct de vedere politic și social ci numai de unele prescripții din Biblla veche a jidanilor.**

Cu toate că Constantin Moroiu nu vroia să știe nimic de ordinele și sfaturile celor din Paris, ce continuau munca de a-l captiva pentru scopurile lor, totuși practică riturile lor mistice pur jidănești, ca „Misraim și Memphis“, ba amestecându-se și în politică și chestiuni naționale de Stat, cu toate că până și unor dintre frații superiori spunea că nu face politică, cum dealtfel spune azi și d-l Ion Pangal, capul acestei loji, cu toate că să știe că d-sa a fost deputat lupist, în guvnrnul Brătianu din 1927-28.

Lojele Moroiu văzând înmulțirea adversarilor, ce cu bani primiți dela Paris mai fondară loje la Tulcea, la Constanța, la Focșani, la Bârlad și la Isacea, să adresară cerând bani din Italia și din Anglia spre a fonda și ele noui loje. Cu banii aceștia au fost apoi create loja „Socrate“ la București, loja „Hyram“ la Brăila, — după numele lui Adonhiram, abandonând pe Adon, ce în ebraică înseamnă „Domn“, iar Hiram neînsemnând nimic, rabinii jidani au făcut din „ADONIRAM“ ce poate însămna „Domnul meu este cel mai Sfânt“ pur și simplu ADONHIRAM, — apoi loja „Armonia“ la Pitești, loja „Traian“ la Turnu-Severin, loja „Progresul“ la Craiova și în sfârșit loja „Aurora“ la Focșani. Asupra existenței lojelor la Buzău, Slatina, Ploești și Roman, despre care vorbește d-l I. T. Ulic, — recte Aulich, — nu am găsit nimic convingător.

Lojele române sucursale a Marelui Orient din Franța, aveau ordine precise de a lucra din toate puterile pentru acordarea de drepturi politice jidanilor, și bine înțeles că nici cele de sub obedienta Marelui Orient de Italia nu stăteau cu mânile în buzunar. Dar cu toate sforțările franc-masonilor din România, cu toate urlările sălbatice a presei jidănești din țară și din străinătate, Senatul și Camera nu vroiau să știe nimic de revizuirea art. 6 din Constituția dela 1866, art. ce a devenit apoi art. 7. In fața aceetei memorabile și vrednice intrasigenți lojele din Paris, Roma, Londra și Berlin erau extrem de enervate și părerile numai erau unitare cu privire la intervenția pe lângă aceste mari Puteri de a recunoaște sau nu Independența României. După lungi și anevoioase tratative conduse de Marele Orient de Franța și după o prealabilă consfătuire a ambasadorilor Angliei, Austro-Ungariei, Germania și Italia, în saloanele ambasadei italiene la Paris, aceste Puteri căzură de acord asupra acceptării planului Alianței israelite Universale de a nu recunoaște Independența României pânăce Senatul și Camera română nu vor vota acordarea de drepturi politice jidanilor. In fața acestor evenimente M. Cogălniceanu fiind din nou ministru de Interne, în guvernul Ion C. Brătianu a refuzat de a nu semna ordinul de descoperirea și închiderea cuiburilor franc-masone ce au căuzat atâtea neplăceri neamului românesc și patriei ce îi hrănește la sânul său.

(Va urma).

Cetiți și răspândiți
„Svastica Banatului“

INFORMATIUNI

APEL. Având în vedere necesitatea luminării, întărirei şi îndrumărei sufleteşti a tuturor bunilor români, spre folosul desinteresat al intereselor superioare a României întregite, ameninţată în propria sa casă pe dinafară din toate părţile, iar pe dinăuntru de elemente în serviciul duşmanilor externi ce tot mai îndrăzneţi ne somează a ne dovedi capacitatea în războiul de mâine, cu mult mai crâncen decât cel din urmă, şi ce se va da „pe viaţă şi pe moarte", ca o dovadă dacă suntem sau nu vrednici de hotarele în care ne găsim azi, intenţionăm a scoate în volum lucrarea naţională: „FRANC-MASONERIA", Demascarea Fiinţei şi Secretelor.

Cum această lucrare pusă în comerciu **ar dispare imediat** de pe Piaţă, fapt ce ne-ar vătăma scopul nostru **de a fi citită şi cunoscută de toţi românii, deschidem** prin coloanele acestui ziar **Subscripţie publică** pentru toţi amatorii, urmând ca costul unui volum Lei 300.— plus spesele de expediţie cu **ramburs** prin Poştă, să fit achitat deodată prin acest fel de primire.

Din câştigul net autorul, dl Romulus Damian, dă 10 (zece) la sută pentru I. O. V. din Banat, 10 (zece) la sută pentru fondul de propagandă a L. A. N. C. (Cuziştii) din Banat şi 20 (douăzeci) de exemplare gratuit celor mai luminaţi ţărani din Banat, — indiferent de culoarea politică, — **cu condiţiunea că lucrarea să fie citită Dumineca şi în Sărbători oamenilor din comună, şi apoi dată altor 20 ţărani pentru aceleaşi scop,** şi aşa mai departe pânăce va fi cunoscută în tot Banatul, după c apoi aceste 20 de exemplare rămân proprietatea exclusivă, celor ce se vor fi dovedit ca cei mai iubitori ai fraţilor lor, plugari.

„Svastica Banatului"

„Cuziştii" din Varşovia. Studenţii din Varşovia au aranjat o serie de manifestaţiuni antisemite.

Ai noştri dorm în pace şi onor.

„Scandal" antisemit la Viena. Gazetele jidoveşti ţipă, că antisemiţii din Viena, adică studenţii universitari, au bătut crunt pe doi jidani. Apoi, conform vechiului ceremonial, au scos în bătăi, pe toţi studenţii jidani.

Jidanii la Palestina, aceasta este lozinca studenţimei creştine, din întreaga Europa.

Profesori atăcaţi de elevi. In orăşelul Câmpina, doi profesori de liceu au făst atacaţi de elevi de clasa 7, pentru note slabe ce au obţinut la studii. Profesorii au recurs la ajutorul poliţiei.

Mare ruşine, când se pot întâmpla asemenea lucruri între profesori şi elevi.

Departe am ajuns. Trăiască democraţia!

Furtună catastrofală cu grindină în Ungaria. Asupra oraşului Szolnoc şi a împrejurimei sale s'a deslănţuit o furtună grozavă însoţită de grindină, care a nimicit toată recolta. Pagubele sunt enorme.

Plugari, asiguraţi-vă recolta contra pagubelor cauzate de grindină, ca să nu rămâneţi pe drumuri!

A erupt vulcanul Vezuv. In ziua de 5 l. c. vulcanul Vezuv a erupt cu o vehementă extraordinară. Pietrii de zeci chilograme zboară prin aer, par'că ar fi simple frunze uscate, mânate de vânt. Lava a şters câteva sate de pe faţa pământului.

Anunţ. Duminică 9 Iunie a. c. orele 11 a. m. va avea loc a 4-a audiţiune muzicală a elevilor Conservatorului în Sala Teatrului Comunal.

Un jidan „cuminte". In strada Dacilor, din Fabrică, s'a deschis un birt jidovesc. La stradă s'a pus o tablă mare pe care este pictat un ţăran român, palid la faţă, cu o sticlă de ţuică în mână, cu inscripţia „la ţăran".

Foarte sugestivă este această reclamă jidovească care ne arată, cum ar dori să vadă jidanii pe ţăranii noştri români: palizi la faţă şi totdeauna cu sticla de ţuică în mână.

Când cuziştii vor veni la putere, va dispare birtaşul jidan, iar tabla de reclamă va ajunge la muzeu, pentru a dovedi generaţiilor viitoare, în ce hal de umilinţă faţă de jidani, am trăit noi, generaţia de astăzi.

Procesul comuniştilor rebeli din Timişoara, s'a fixat pe ziua de 1 Iulie c. Agenţii Moscovei desvoltă o activitate febrilă în vederea acestui proces, despre care presupun, că se va termina cu achitarea comuniştilor.

Prea sunt încrezuţi în puterea banului jidovesc. De data aceasta însă vor da un ruşinos faliment. Justiţia românească nu se poate cumpăra cu arginţii bolşevicilor.

Alegerile din Anglia s'au făcut fără furturi de urne şi fără vărsări de sânge. Au reuşit candidaţii partidului labourist a lui Macdonald, în majoritate relativă. Din aceasta reuşită a laburiştilor, unguri trag mari speranţe, că se vor revizui tratatele de pace. Bine, să le revizuiască şi să ne dea Banatul întreg, până la Tisa şi Mureş şi suntem şi noi pentru revizuirea lor.

Statistica sovietică. Conform datelor statistice ale Rusiei sovietice, acolo trăiesc 114 milioane oameni, cari aparţin la 187 neamuri şi vorbesc în 151 limbi. Numărul jidanilor este de 2½ milioane, ceeace înseamnă, că sunt mai puţini, ca în România.

Aviatori italieni pe Marea Neagră. 37 Hydroplane italiene au plecat din Roma spre Marea Neagră. Flotila aeriană italiană va zbura şi peste teritorul român. Vor înainta până la Odesa, de unde se vor întoarce spre casă.

Salutaţi oastea română este titlul unei compoziţii frumoase pentru cor mixt a distinsului compozitor G. Buică, autorul piesei „La Turda" cântată cu atâta însufleţire de către corurile bănăţene. Se poate comanda la Librăria „Globul" în Timişoara, Preţul 60 Lei.

Anunţ. Societatea „Triunghiul Albastru" va avea şi în anul acesta colonii de vară la munte sau la mare. Se primesc pentru aceste colonii fete muncitoare dela ateliere de croitorie coifeur, fabrici, etc., în etate de 17—30 ani cari aparţin „Asociaţiei creştine a femeilor din Banat". Colonia durează 28 zile, costul este 2000 Lei (toată întreţinerea şi drumul). Trebue să ducă fiecare cu sine 1—2 haine dintre cari una mai groasă, pantofi cu tocuri scunde, rufărie, 2—3 ştergare 1 perină, lingură, cuţit, furculiţă.

Cele cari vor să ia parte să se înscrie, să declare că se vor supune regulamentului prescris şi plătind 500 Lei aconto să se prezinte la d-na Maior Tudosi str. Solderer No. 7, oarele 7—8 seara.

Coloniile vor avea loc dela 5 Iulie — 1 August seria I, dela 3 August — 30 August seria II, şi dela 2 Septemvrie — 29 Septembrie 1929 seria III.

Vizita medicală e obligatoare. Vor fi preferate în caz de prea multe înscrieri cele mai debile şi cele mai întâi înscrise ca membre ale asociaţiei.

Demonstraţiii antisemite la Lemberg. Studenţimea universitară din Lemberg provocată de jidani, a făcut o turbulentă manifestaţiune antisemită în universitate şi pe străzile oraşului. Mulţi jidani s'au ales cu capetele sparte. Poliţia a deţinut 60 studenţi. Din această cauză studenţimea universitară s'a pus în grevă. La cursuri n'a venit nici un student. Prăvăliile jidanilor din oraş sunt păzite de armată şi poliţie cu baioneta pe armă.

Dacă n'ar fi această pază, praf şi cenuşă s'ar alege din prăvăliile şi locuinţele jidanilor din Lemberg.

Se apropie ceasul, când lumea creştină va cere socoteală dela jidovimea parasitară mondială, pentru toate crimele săvârşite asupra creştinismului.

Bănuiala unei fioroase crime. In legătură cu asasinatul din Ofsenita parchetul a deţinut întreaga familie a asasinatului. Portscheller, aspra cărora există bănuiala, că au asasinat pe tatăl resp. soţul lor, din care au făcut apoi săpun. Ancheta Parchetului este în curgere şi va face lumină în această fioroasă afacere.

Dl I. Velceanu, preşed. Asociaţiei cor. şi fanfarelor rom. din Banat a pus sub tipar o lucrare intitulată **„Corurile şi fanfarele rom. din Banat",** menită să ridice în cel mai frumos mod prestigiul acestor instituţiuni specifice bănăţeneşti, nu numai prin datele preţioase, referitor la înfiinţarea primelor coruri din Banat şi al avântului ce l'au luat societăţile noastre corale şi de muzică instrumentală, ci şi prin înşirarea şi descrierea minunatelor concerte şi manifestări artistice, ce s'au aranjat, sub egida Asociaţiei.

Această carte, împodobită cu multe tablouri a corurilor şi fanfarelor, se tipăreşte la Institutul „Scrisul Românesc" în Craiova, şi va apare într'o ediţie elegantă şi foarte frumoasă, având o înfăţişare artistică, datorită iscusinţei şi priceperii marelui specialist, bănăţeanului dl V. Molin, şeful institutului de arte grafice din Craiova.

Lucrarea cuprinde în sine 14 piese corale şi biografiile compozitorilor bănăţeni, cu tabloul pieselor şi fotografiile autorilor.

După apariţie vom arăta valoarea acestei lucrări, prima, ce apare în acest gen în ţară.

Deocamdată insistăm, ca toate corurile şi fanfarele bănăţene să grăbească a-şi asigura primirea acestei broşuri ce se tipăreşte într'un număr restrâns de exemplare. Preţul 100 Lei. Se poate comanda şi la redacţia noastră.

Mica Publicitate

Dormitoare moderne de coloare deschisă, din lemn de fag şi cireş cu furnir de plop şi frasin, se pot cumpăra pe preţ ieftin la **IOAN COTÂRLĂ,** fabricant de mobile, Timişoara-Fabrică, Strada Căpitan Dan No. 7 (colţ cu Piaţa Rareş). Magazinul se poate cerceta şi în zile de serbători şi duminici.

No. 1750/1929.

AVIZ.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construire a şcoalei primare rurale din comuna Gaiul-Mic în ziua de 28 Iunie 1929 ora a. m. se ţine licitaţie publică (Prefectura judeţului Et. II. No. 81), conform publicaţiunii inserate în Monitorul judeţului Timiş-Torontal.

Comitetul şcolar judeţean.

Uzina Electrică Com. Timişoara

ANUNŢ

Observându-se, că oarecari amatori de radio ancorează antenele lor la stâlpii reţelei electrice, să aduce la cunoştinţă tuturor posesorilor de aparate, că ancorarea antenelor la stâlpii reţelei electrice este strict interzisă deoarece recepţionarea cu aceste antene prezintă pericol pentru manipulant, împiedecă întreţinerea reţelei şi cauzează perturbaţiuni Uzinei Electrice.

In caz că asemenea racordări se vor mai găsi, vor fi imediat demontate, iar posesorii lor vor fi obligaţi a plăti despăgubiri pentru eventuale perturbaţiuni sau pagubu cauzate.

Timişoara, la 7 Iunie 1929.

Uzina Electrică Comunală Timişoara.

No. 1752/1929.

AVIZ.

Pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construire a şcoalei primare rurale din comuna Ötvösd în ziua de 28 Iunie 1929 ora 11 a. m. se ţine licitaţie publică (Prefectura judeţului Etaj II. No. 81), conform publicaţiunii inserate în Monitorul jdeţului Timiş-Torontal.

Comitetul şcolar judeţean.

Dela Pretura Plasei Recaş.

No. 1194/1929.

Ob: Renovarea podului dela drumul vicinal Remetea—Bucovăţ

PUBLICATIUNE.

In ziua de 10 Iulie a. c. se va ţinea la oarele 10 a. m. licitaţie minuendă la oficiul Preturei Recaş. pentru darea în întreprindere a refacerei podului peste Begheiu al drumul vicinal Remetea-Bucovăţ.

Condiţiunile se pot vedea la oficiul Preturei în zilele de lucru şi carele lor oficioase.

Ofertanţii vor înainta până la data şi oarele fixate, ofertele lor scrise şi sigilate în conformitate cu Art. 72—83 din legea contabilităţii publice împreună cu garanţia de 10% în numerar sau efecte garantate de Stat.

Recaş, la 1 Iunie 1929.

Pretor: Weiss

No. 4328/1927. portărel.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul Portărel aduc la cunoştinţă publică că în urma decisului No. 23965/1927 al judecătoriei urbane Timişoara în favorul Băncii „Mercur" de Comerţ şi Credit S. A. Timişoara repr. prin Dr. Cornel Ţeicu advocat în Timişoara contra urmăritului pentru suma de Lei 24.700.— capital, 12% interese dela 19 Iulie 1927, 1/3% taxă cambială, 316 Lei cheltuieli de protest şi pentru Lei 3.910 cheltueli deja sabilite precum şi pentru cele ce vor mai surveni, se fixează termen pe ziua de 26 Iunie 1929 ora 4 p. m. în Timişoara III. Str. Feldioara No. 4, pe când şi unde se vor vi prin licitaţie obiectele sechst te şi anume: diferite mobile camerâ şi covoare, evaluate suma de Lei 13.000.

Timişoara, la 23 Maiu 192

M. Jercea, portă

No. 1742/1929.

AVIZ

Pentru darea în întreprind a lucrărilor de construire a şc lei pimare rurale din com Partoş în ziua de 22 Iunie 1 ora 11 a. m. se ţine licitaţie blică (Prefectura judeţului E II. No. 81), conform publicaţi inserate în Monitorul judeţ Timiş-Torontal.

Comitetul şcolar judeţ

No. 1761/1929.

AVIZ.

Pentru darea în întreprind a lucrărilor de construire a şc lei primare rurale din com Pordeanu (Porgăny) în ziua 28 Iunie 1929 ora a. m. se licitaţie publică (Prefectura deţului Etaj II. No. 81), form publicaţiunii inserate Monitorul judeţului Timiş rontal.

Comitetul şcolar judeţ

Judecătoria rurală Jimbolia

No. 1896/1929. cf.

Deciziune.

La cererea de executare a măritoarei Văd. lui Roeszne Dellimanich Fani îndreptată tra urmăriţilor Văd. lui F Antoniu născ. Gruber Bor şi Hehn Francisc şi Hehn A niu pentru suma de 211751 nari 80 para în baza proces verbal înaintat.

Judecătoria aprobă efectu sechestrului execuţional prin legatul judecătoresc asupra fructului cotei părţii din im lele proprietatea urmăriţilor prins în cf. a comunei Ch No. prot. 4033 şi 4022 sub N ord. A I 1—2 şi A I 1, adică recolta după 25 jug. cum şi troducerea curatorului de sec tru a lui Petru Kuzen.

Fixează spesele efectuării chestrului, după cum urme a) Intreţinere şi imprin 210 Lei, b) Spese de trăsură Lei, c) Spese de timbre 72 d) Taxa reprezentantului ur ritului 5000 Lei. Total 6282.

Totdeodată fixează ziua 20 Iunie 1929, ora 3. d. m. la locului în comuna Checia-cr la hodaia urmăriţilor ter pentru efectuarea licitaţiei pective pentru vânzarea rec de pe 25 jug. însămânţate grâu, orz şi trifoi şi pentru e tuarea licitaţiei deleagă pe vor Cadariu dir. de cf. Jimb

Curatorul sechestrului este vitat. ca sumele de chirii (are încasate după plata dărilor rente să le depoziteze judec reşte, prezentând socoteli.

Jimbolia, la 28 Maiu 1929.

Dr. Ferch m. p. judecă

Pentru conformitate

Frech m. p. grefier.

CINEMA:

CETATE: 8—9 Iunie. — APOLLO: 10—11 Iunie.
CONCORDIA: 13 Iunie.

„In al şaptelea cer"

Motto: Mai există încă dragoste adevărată pe pământ...

Splendit imn de slavă ridicat dragostei adânci şi adevărate, ce nici odată nu şovăeşte.

In rolurile principale:
Janet Gaynor şi Charles Farrel.

Prod.: Fox. Monopol: Astra cinegrafică, Sibiu.